

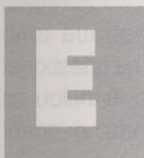
ha iniciat una programació estable i que cal completar dins les mides de la ciutat i que ha aconseguit un programa d'inversions que evitarà la improvisació pel futur. Un balanç correcte amb virtuts i defectes però que podria

considerar-se positiu des de la perspectiva de tres regidors nous com són l'Anna Plana, en Joan Canyada i l'Eudald Morera deixats per l'alcalde al calaix de sastre d'un ajuntament que fa mesos que espera saber qui se'n farà càrrec. Nosaltres vàrem votar en contra dels pressupostos de l'IMPC perquè no s'ha complert allò pel qual es va vendre amb gran fanfàrria, com l'eina bàsica per impulsar una promoció de la ciutat que lligués la cultura amb l'economia i perquè no s'ha aprofitat l'impuls per dissenyar un programa a mig i a llarg termini que, lluny de plantejar macroprojectes, sospesés les diferents facetes, projectes, idees noves i en deixés altres a la vorera. Finalment, vull dir que el nostre Grup està totalment disposat a ajudar per a la bona marxa d'aquestes àrees però hem de poder treballar en algun àmbit que no sigui només el Ple i que, en aquest sentit, l'IMPC ens ha allunyat una mica més, si cap, d'aquesta capacitat d'influir i col.laborar que abans teníem amb la Fundació del Teatre i el PTAE.

Albert Bramon i Vives
Cap del Grup Municipal del PSC
a l'Ajuntament d'Olot

Qui dia passa, any empeny!

l projecte cultural per a la ciutat ha estat una vella aspiració dels ciutadans i també l'assignatura pendent, o més ben dit, una de les assignatures pendents del nostre perenne equip de govern

convergent.

Aquells que d'alguna manera ens movem pels àrids terrenys de la cultura local no se'ns oblidaran mai expressions com els «projectes mentals», actituds com les d'un regidor de cultura que es negava a facilitar els estatuts de la Fundació Pública del Teatre Principal als seus membres tot dient que «allò no s'hi anava a fer política», o incongruències monumentals com el fet d'haver de decidir els responsables de la Secció de Cinema, els de Teatre, i els de l'Associació de Música, quin empresari taurí s'hauria de fer càrrec de l'explotació de la plaça de braus.

Sigui per bé de la tenacitat, que sempre serà una virtut, o perquè finalment tothom fa pell morta de les nafres, alguns de nosaltres hem resistit més de tres consistoris donant el nostre consell, suposadament d'especialista, i intentant canalitzar els projectes que hem cregut més avinents per l'enriquiment cultural dels nostres conciutadans, formant part del Consell Directiu d'aquest ens fantasmagòric.

Amb el temps, però, va anar creixent una sospita que va esdevenir una evidència: no únicament faltava que el projecte cultural deixés de ser mental, sinó que allò que realment faltava era el projecte global de

ciutat, és a dir, saber cap on anem i amb quins instruments comptem. Quan, en una entrevista publicada per aquesta revista, l'ex-regidor de cultura Pere Serrat diu que «no he tingut programa cultural, ni collons per fer-lo» no fa més que explicitar una situació que no solament afecta el terreny cultural. Certament, sense un model de ciutat no es pot establir cap mena d'estratègia

que no sigui la «d'anar fent». Ni el comerç, ni la indústria - la poca que queda -, ni l'ensenyament, ni la cultura poden embrancar-se en projectes d'envergadura sense saber cap on cal dirigir-los.

Vet ací que en la darrera campanya electoral de les municipals, Convergència i Unió es treu de la màniga un

projecte de ciutat que resumeix en una frase destinada a fer fortuna: **Olot, ciutat d'art i cultura**. Aquesta repentina clarividència, ja que un parell d'any abans, en el Pla Estratègic, l'art i la cultura no sortien ni en pintura, la justifiquen dient que la cultura ha de ser l'eix vertebrador sobre el qual ha de girar tota la promoció econòmica de la ciutat. Veient els resultats de les eleccions, la «ciutat d'art i cultura» resulta com sempre convergent, però una mica menys.

Els que coneixem la misèria pressupostària en la qual, de sempre, s'han mogut els projectes culturals, l'olímpic despreci que ha manifestat l'equip de govern cap a qualsevol iniciativa en aquest sentit, la poca sensibilitat davant de manifestacions culturals que no siguin

